

[Grønning.]

Højborg. Men ellers er der Mangel paa Linie i denne Politik, og det er denne Mangel paa Linie, vi paapeger. Hvis Regeringen var kommet og havde sagt: Under de vanskelige Forhold, Landbruget arbejder under, er det nødvendigt, at vi fordeler de Produktionsmuligheder, vi har, og under Hensyn hertil havde sagt: Vi tilbyder det større Landbrug en rimelig og hæderlig Kornpris for at kunne tage en Del af de Svinekort, de hidtil har haft, og give dem til det mindre Landbrug, det er en vis Arbejdsfordeling, vi vil fremme, tror jeg ikke, der havde været saa meget at sige til en saadan Politik, den havde i hvert Fald været klar i sit Formaal og i sin Afgørelse, men naar Ministeren siger: de og de Landbrug af den og den Størrelse skal afgive deres Kort til Fordel for andre Brug, uden at tilbyde nogen som helst Erstatning, er det, jeg siger til den højtærede Minister, at det er en farlig Politik at føre. Hvis man sammenligner de Kornpriser, Ministeren her har foreslaaet, med de Priser, man har paa den anden Side Sundet, hvor Produktionsvilkårene i mange Henseender er nogenlunde de samme som her, vil man se, at de Priser, som der noteres, ligger for Rug, Byg og Hvede fra 18¹/₂ til 20 Kr., og de Kornpriser, Ministeren tilbyder det danske Landbrug som Erstatning for, at det ikke maa producere Svin, ligger 5—6 Kr. lavere; men i Sverige er Svineproduktionen fri. Jeg synes, disse Tal giver et ganske godt Bidrag til Forstaaelsen af den svenske og den danske Landbrugspolitik. Den Politik, der føres her i Landet, er ikke i Fævd af det danske Landbrug.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Svineordningen vil jeg gerne sige, at denne Fratagelse af Svinekortene fra en Række større Brug maa anses for i højeste Grad betænkelig.

Jeg vil heller ikke lægge Skjul paa, at det, man spørger om i disse Dage ude omkring i Landet — det er den jævne Mands Spørgsmaal —, er dette: Kan det virkelig være lovligt? Jeg ved ikke, om det er lovligt, men den højtærede Minister maa jo mene, at det er det, siden han foreslaar det; men at det er et staaende Spørgsmaal ude i Landet, om dette virkelig kan være lovligt, det er noget, alle vi, som har været derude, ved. Man kan saa spørge, hvorledes Loven vil virke, og jeg vil gerne fremdrage ganske enkelte Eksempler herpaa. Se, Ministerens Forslag gaar jo ud paa, at Grænsen for Korttildelingen foreløbig skal

ligge ved 50 000 Kr. Grundskyld; dette skal gælde fra 1. Januar til 30. Juni; og fra 30. Juni skal Grænsen ligge ved 40 000 Kr. Grundskyld. Men holder vi os til det, der sker nu til Nytaar, at Korttildelingen skal ske paa Basis af 50 000 Kr. Grundskyld som Højdemaal, ja, saa kan jeg nævne, at en Gaard med 185 000 Kr. Grundskyld fik i 1937 229 Kort og vil efter Lovforslaget faa 139. Og et andet Brug med 81 900 Kr. Grundskyld, som i Fjor fik 80 Kort, vil nu faa 58 Kort. Og endelig et tredje Brug med 51 000 Kr. Grundskyld fik i Fjor 74 Kort og vil efter Lovforslaget faa 70 Kort. Hermed er altsaa angivet visse Hovedpunkter med Hensyn til, hvordan Loven vil virke. Jeg kunde nævne et enkelt Eksempel til, idet det er blevet nævnt, at Hensigten med dette Lovforslag var at favorisere de Landmænd, der oprindeligt havde haft Svineholdet som en vigtig og væsentlig Produktionsgren. Jeg kan dog oplyse, at netop enkelte af disse, der fra gammel Tid har drevet Svinehold som Erhverv, rammes endogsaa usædvanlig haardt ved den foreslaaede Ordning. Jeg har her et Tilfælde liggende foran mig. Det er fra en større Gaard, som i Gennemsnit for Aarene 1928—32 har leveret 786 Svin. Under Rationeringen har Gennemsnittet for denne Gaards Vedkommende i 5 Aar været 430 Stkr., men efter den nye Svineordning bringes hans Korttildeling ned paa 230 Stkr. Det vil sige, man udvælger Brug af den og den Størrelse, og dem fratager man i dette Tilfælde en Produktionsværdi svarende til 200 Svinekort. Enhver vil da kunne forstaa, hvad det betyder for et saadant Landbrugs Økonomi og for dets Evne til at sætte Arbejde i Gang og til at skabe Beskæftigelse. Naar man saa samtidig erindrer sig — hvad ogsaa Venstres ærede Ordfører (Simonsen) var inde paa —, at den saakaldte Udligningslov, som nu efterhaanden bliver mere og mere kendt ude i Landbruget, har medført en overordentlig Stigning i Ejendomsskatterne for de allerfleste Brug, kan man jo egentlig nok spørge: Hvad er Tanken? Er det Mening, at man vil Landbrug af en vis Størrelse til Livs, er det Mening, at de skal udryddes ved de Lovforanstaltninger, der her foreslaas? Spørger man derefter, hvorfra Kortene hentes, vil jeg dertil sige, at naar vi holder os til den førnævnte Grænse af 50 000 Kr. Grundskyld, saa tages de 80 000 Kort fra Ejendomme over de 50 000 Kr. Grundskyld, og der tages 102 000 Kort, hvis vi gaar ned til 40 000 Kr. Grundskyld, og paa samme Maade 125 000